

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Факультет ветеринарної медицини**

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної наукової конференції

«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я-2026»

24-25 вересня 2026 р.

м. Київ

«Єдине здоров'я – 2026»: Міжнародна наукова конференція, м. Київ, Україна, 24-25 вересня 2026 року: матеріали конференції. Київ: НУБіП України. 2026. 275 с.

ISBN 978-617-8928-88-9

У збірнику матеріалів конференції подано результати сучасних наукових досліджень за секціями: фундаментальні питання ветеринарної медицини; актуальні питання незаразної патології тварин; актуальні питання заразної патології тварин; студентська наука.

Розраховано на науково-педагогічних працівників, представників науково-дослідних установ, хімічних лабораторій, науковців, спеціалістів установ та компаній ветеринарного напрямку, аспірантів, студентів.

У разі повного або часткового використання матеріалів збірника посилання обов'язкове. Відповідальність за зміст поданих матеріалів, точність наведених даних та відповідність принципам академічної доброчесності несуть автори.

Відповідальний за випуск: В.А. Томчук

2. Застосування препарату активує білковий та мінеральний обміни, що підтверджується вірогідним підвищенням концентрації загального білка та загального кальцію ($p < 0,05$) у сировачці крові теличок 3–4-місячного віку, а також позитивною метаболічною тенденцією у телят-молочників.

Список використаної літератури

1. Якубчак О. М., Тишківська Н. В., Тишківський М. Я. Продуктивність та показники крові телят різних вікових груп у разі застосування кормової суміші на основі гумінових кислот. *Науковий вісник ветеринарної медицини*. Біла Церква, 2023. Вип. 1. С. 98–105.
2. Котляр О. С., Маменко О. М., Хруцький С. С. Гумінові кормові добавки з мікроелементами в годівлі дійних корів в осінньо-зимовий період. *Вісник Харківського державного зооветеринарного інституту*. Харків, 2021. Вип. 7. DOI: doi.org.
3. Бучко О. М. Вплив добавки гумінової природи на показники білкового та енергетичного обміну в тварин. *Науково-технічний бюлетень Інституту біології тварин НААН*. Львів, 2020. Т. 21, № 2. С. 45–51.
4. Застосування кормів на основі гумінових препараів у тваринництві / А. В. Агрікова та ін. *Аграрний вісник Причорномор'я*. Одеса, 2023. Вип. 106. С. 112–118.

УДК 619:616. 12-008.3:617-089.5

«ДЕКСДОМІТОР» ДЛЯ ПРЕМЕДИКАЦІЇ ЗА ОПЕРАТИВНИХ ВТРУЧАНЬ У СОБАК

Рубленко С. В., доктор ветеринарних наук, професор

Яремчук А.В., канд. вет. наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

Незважаючи на стрімкий розвиток сучасних засобів для анестезії у тварин ветеринарний лікар нині має доступ до істотно обмеженого арсеналу препаратів для анестезії, в силу юридичних аспектів чи їх вартості. В практичній діяльності застосування внутрішньовенних анестетиків є найбільш раціональним із практичної точки зору просте дозування, швидке та комфортне введення пацієнта в наркоз, не потрібна додаткова апаратура, можливість використовувати для знерухомлення тварин за межами операційної. Одним із ефективних, безпечних та доступних методів міг би бути інгаляційний наркоз, однак він потребує спеціалізованого додаткового обладнання, належної кваліфікації лікарів, вентиляції приміщень та не може забезпечити достатнього аналгетичного ефекту без додаткового використання різних груп аналгетиків.

Дексмететомідин – $\alpha 2$ -агоніст, механізм дії якого полягає в гальмуванні передачі нервових імпульсів у адренергічних синапсах за рахунок конкуренції з норадреналіном, застосовують для седатації та

аналгезії тварин при нескладних хірургічних операціях та діагностичних дослідженнях.

Дослідження препарату «Дексдомітор» у схемах анестезії виконувались на тваринах з показаннями до оперативних втручань в межах черевної порожнини (n=15), овариогістеректомія. Їх розділили на три групи по 5 гол у кожній. При розробці схем анестезії за вісцерального болю особливу увагу приділяли ноцицептивному захисту тварин. Адже саме за цього типу больової реакції адекватне знеболювання має важливе значення, оскільки інтенсивність больової стимуляції істотно підвищується. До оперативного втручання тваринам першої та другої груп вводили внутрішньом'язово 0,05%-ний розчин «Дексдомітор» в дозі 0,1–0,8 мл/10кг маси тіла, в третій групі використовували 2%-ний розчин ксилазину (2 мг/кг). За 10 хвилин як основний анестетик в першій та третій групах використовували внутрішньовенно пропофол. Препарат вводили болусно з інтервалом 7–10 хв. Доза препарату 4–7мг/кг, за повторних введеннь доза становила 2–4 мг/кг. В 2-й групі тваринам застосовували внутрішньовенно повільно 5%-ний розчин тіопенату в дозі 10 мг/кг маси тіла, а для подовження анестезії – 2,5 мг/кг.

Вивчено відомості щодо ефективності використання схем анестезіологічного забезпечення у собак. Клініко-експериментально обґрунтовано застосування схем анестезії з використанням препарату «Дексдомітор» у собак за оперативних втручань на органах черевної порожнини. Застосування «Дексдомітору» в схемі анестезії собакам за оперативних втручань на органах черевної порожнини дозволяє зменшити загрозу розвитку гемодинамічних розладів, що особливо актуально у тварин із серцево-судинною недостатністю, значною втратою крові, шоківих станах. Перевагами наркозу в комбінації дексдомітор – пропофол є високий рівень керованості анестезії, можливість швидко змінювати глибину наркозу, тривалий час підтримувати анестезію, швидкий вихід із наркозу.

Застосування собакам препарату «Дексдомітор» допустиме у дозах, що варіюються від 0,1–0,8 мл/10кг. Оптимальною дозою препарату є 0,4 мг/10кг маси тіла. Застосування декдомітору в схемі анестезії собакам за оперативних втручань на органах черевної порожнини дозволяє зменшити загрозу розвитку гемодинамічних розладів, що особливо актуально у тварин із серцево-судинною недостатністю, значною втратою крові, шоківому стані.

Застосування ксилазину для анестезії собак створює загрозу розладів гемодинаміки у пацієнтів, значно пригнічується діяльність дихальної та серцево-судинної системи, що унеможливорює його застосування пацієнтам у критичних станах, старим тваринам та за серцево-судинної недостатності.

Перевагами комбінації дексдомітор – пропофол є високий рівень керованості анестезії, можливість швидко змінювати глибину наркозу, тривалий час підтримувати анестезію, швидкий вихід із наркозу, що створює перспективи для подальшого впровадження у практику.

Недоліками згаданого виду анестезії є необхідність постійного болюсного введення для підтримки анестезії чи крапельного введення, що ускладнює дозування та контроль.

Встановлено, що при абдомінальних оперативних втручаннях дексдомітор-пропофоловова схема анестезії дає можливість досягти адекватної анестезії. Така анестезія характеризується доброю керованістю, мінімальним негативним впливом на життєво важливі системи організму, адекватною аналгезією та швидким післяопераційним періодом відновлення функцій організму тварини.

УДК 636.7.09:616

ПРОФІЛЬ БЕЗПЕКИ ТОЦЕРАНІБУ У СОБАК З ОНКОЛОГІЧНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ: ЧАСТОТА ТА СТРУКТУРА НЕБАЖАНИХ ЯВИЩ

Селезньов Д.Г., аспірант

Науковий керівник – д. б. н., проф. Цвіліховський М.І.

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ, Україна*

Тоцераніб (toceranib phosphate) є багатоцільовим інгібітором тирозинкіназ, мішенями якого є c-KIT, VEGFR та PDGFR. За систематичним оглядом 2025 року, гастроінтестинальна токсичність є найчастіше повідомлюваною для інгібіторів тирозинкіназ у собак; для тоцеранібу також описані протеїнурія та тиреоїдна дисфункція [1].

Мета роботи. Узагальнити сучасні дані 2022–2025 років щодо частоти, структури та тяжкості небажаних явищ у собак з онкологічними захворюваннями під час застосування тоцеранібу.

Матеріали і методи. Проаналізовано п'ять рецензованих публікацій 2022–2025 років: систематичний огляд і чотири клінічні дослідження [1–5]. Оцінювали частоту, структуру і градацію небажаних явищ за VCOG-СТСАЕ, корекцію лікування та вплив комбінованої терапії. Через неоднорідність досліджень результати оцінювали описово.

Результати та їх обговорення. У систематичному огляді de Moura et al. серед небажаних явищ тоцеранібу виділено гастроінтестинальну токсичність, протеїнурію та тиреоїдну дисфункцію; гастроінтестинальні порушення були найчастіше повідомлюваною токсичністю інгібіторів тирозинкіназ у собак [1].

Chalfon et al. ретроспективно оцінили 16 собак із пухлинами наднирників високого ризику. Зареєстровано 17 епізодів небажаних явищ у 10/16 (62%) собак. У семи тварин виникали гастроінтестинальні явища 1–2 ступеня (діарея, зниження апетиту, блювання), двом знадобилося зниження дози. В однієї собаки через діарею 3 ступеня терапію тимчасово припинили; після розрішення лікування відновили в дозі 2,2 мг/кг без подальших зареєстрованих небажаних явищ [2].